

LES BENAURANCES EXAMEN DE CONSCIÈNCIA

Text de fra Lluís Solà
Poblet, Quaresma 2008

«En veure les multituds, Jesús pujà a la muntanya, s'assegué, i se li acostaren els deixebles.

Llavors, prenent la paraula, començà a instruir-los dient:

Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del cel!

Feliços els qui ploren: Déu els consolarà!

Feliços els humils: ells posseiran la terra!

Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: Déu els saciarà!

Feliços els compassius: Déu se'n compadirà!

Feliços els nets de cor: ells veuran Déu!

Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus!

Feliços els perseguits pel fet de ser justos: d'ells és el Regne del cel!»

(Mt 5, 1-10)

Ambientació

Llegeix el text atentament, varies vegades, amb estimació, repetint suaument, en veu baixa si vols, cadascuna de les benaurances. Fins i tot, seguint el consell de sant Ignasi, pots situar-te amb la imaginació en el lloc i el moment en què foren pronunciades per Jesús.

1r pas

Feliços els pobres

¿Què vol dir per a mi ser pobre segons l'Evangelí? ¿Estic aferrat a les meves moltes o poques possessions? ¿Em sento infeliç quan algú o les circumstàncies diverses de la vida em desposseeixen dels meus privilegis, de les meves prerrogatives? ¿Poso la meva confiança en Déu? ¿En depenc realment? ¿O més aviat em refio de les meves seguretats? ¿Com visc la solidaritat amb els pobres? ¿Em sento responsable de les injustícies i desigualtats? ¿Visc amb sobrietat en relació a les coses?

Pregària. Salm 34 (33): El Senyor escolta el pobre que l'invoca.

2n pas

Feliços els qui ploren

¿Com integro el sofriment en la meua vida? ¿Com un mal inevitable? ¿Com un camí d'accés al més íntim de mi mateix i, per tant, també com un camí d'accés a la realitat de Déu? ¿A la llum del sofriment present en la meua vida, quin és el meu concepte de felicitat? ¿Sóc feliç segons les benaurances?

Pregària. Salm 10 (9): Tu esguardes penes i sofrències, i les reculls a les teves mans.

3r pas

Feliços els humils

¿Com em valoro a mi mateix? ¿Tinc tendència a infravalorar-me? ¿o a sobrevalorar-me? ¿Sóc capaç de contrastar la meua veritat, allò que sóc, a la llum de la veritat de l'Evangelí? ¿Em deixo il·luminar per la llum de la Veritat, que és Déu? ¿Hi ha lloc per a Déu en la meua vida? ¿Hi ha lloc per als altres?

Pregària. Salm 25 (24). Encamina els humils amb la seva justícia, els ensenya el seu camí.

4t pas

Feliços els qui tenen fam i set de ser justos

¿Com responc en la meua vida al projecte de Déu sobre el món i sobre mi mateix? ¿Com em situo davant Déu? ¿i davant la realitat del món i dels altres mirada des de Déu? ¿M'ho crec que l'amor aprofundeix la justícia, i fins la depassa, que la justícia de Déu consisteix a estimar? I des d'aquesta perspectiva ¿sóc just amb mi mateix i amb els altres?

Pregària. Salm 119 (118): El meu cor et lloarà amb sinceritat quan aprendrà que decideixes amb justícia.

5è pas

Feliços els compassius

¿Què se n'ha fet de la tendresa en la meua vida? ¿De la capacitat d'admirar-me, d'alegrar-me, i, per tant, també de compartir el sofriment de l'altre, de compadir, de «compatir»? ¿Tinc el coratge de deixar el meu cor indefens, exposat, vulnerable a l'estimació dels altres? ¿o potser el blindo sota una capa de ferro i de pedra? ¿Sóc conscient del devesall de la compassió de Déu que en Jesús inunda les meves entranyes? ¿Sóc conscient de tot el que m'exigeix aquesta compassió: l'alegria, la pau, la reconciliació amb mi i amb els altres, la capacitat i el compromís d'estimar els altres...?

Pregària. Salm 103 (102): Tu saps de quin fang em vas formar, Senyor.

6è pas

Feliços els nets de cor

¿Què faig amb els meus sentiments, sovint tan contradictoris? ¿M'entreno en la vigilància del cor? ¿En tinc cura del cor, aquesta font on raja l'aigua de Déu que és l'Esperit? ¿M'adono dels motius reals que m'impulsen a fer o a dir? ¿Estimo, com Déu l'estima, la veritat al fons del cor? ¿I la meua mirada, és neta? ¿és interessada? ¿és possessiva? ¿Com em sento mirat per Déu? ¿I pels altres?

Pregària: Salm 51 (50): Crea en mi, Déu meu, un cor ben pur.

7è pas

Feliços els qui treballen per la pau

¿Estic en pau amb mi mateix? ¿o visc en la crispació constant? ¿Què entenc per pau segons l'Evangelí? ¿Inacció? ¿Indiferència? ¿Conformisme? ¿Procuro en les meves relacions amb els altres fomentar la veritable pau de Jesús? ¿Quan acullo Jesús en la meua vida, em deixo inundar per la seva pau?

Pregària: Salm 122 (121): Que hi hagi pau dintre teu.

8è pas

Feliços els perseguits pel fet de ser justos

¿Com reaccio davant el fet que avui els cristians, l'Església, ja no som significatius? ¿M'ho crec que la veritable felicitat de l'Evangelí rau precisament en aquesta insignificança? ¿Fonamento la meua felicitat en el prestigi, en la imatge, en la consideració dels altres envers mi?

Pregària. Salm 3: Quants n'hi ha, Senyor, que em persegueixen!

«Feliços vosaltres quan, per causa meua, us insultaran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies! Alegreu-vos-en i celebren-ho, perquè la vostra recompensa és gran en el cel. També així van perseguir els profetes que us han precedit» (Mt 5, 11-12).

Després de la reflexió, al fil de les preguntes proposades, serà bo plantejar-se quina resposta he de donar en la meua vida a cadascuna de les Benaurances en la perspectiva de l'anunci del Regne de Déu, que és el centre del missatge de Jesús.

- Si els pobres són feliços, l'anunci del Regne em compromet a treballar fermament per la dignitat dels pobres, que són objecte de la felicitat de Déu.
- Si els qui ploren són els feliços segons l'Evangelí, m'hauré de comprometre a ser instrument de felicitat per als altres, i a lluitar contra tot sofriment injust i inútil.
- Si els humils són els qui posseiran la terra de l'Evangelí, m'hauré de posar decididament al costat dels indefensos, dels qui la nostra societat deixa al marge. Potser jo mateix m'hauré de fer com un d'ells.
- Si els qui tenen fam i set de la justícia de Déu són els feliços en el Regne de Déu, vol dir que ja ara m'hauré de comprometre a edificar en la justícia el projecte de l'home sobre la terra.
- Si els compassius són els feliços en l'horitzó del Regne, vol dir que m'hauré de posar de la part dels qui saben compadir, i dels qui saben deixar-se estimar i acollir per Déu.
- Si els nets de cor són els qui veuran Déu, vol dir que no m'haurà de fer por de situar-me davant Déu sense enganys, tal com sóc, i igualment així davant els altres.
- Si els fills de Déu són els beneïts i fets feliços amb el do de la pau, vol dir que, a més de la justícia, hauré de fonamentar sobre la pau el projecte de l'home sobre la terra.

▪ I si el Regne del cel és la possessió dels perseguits a causa de la justícia del Regne, vol dir que el Regne haurà de ser el punt de referència de tota justícia humana.